

et eller flere af dem ophævet. Respekten for folkeafstemningerne i 1992 og 1993 vedrørende Maastrichttraktaten og Edinburghafgørelsen består i, at Folketinget og regeringen accepterer, at de danske forbehold ikke kan ophæves uden ved folkeafstemning. Det er helt centralt for Kristeligt Folkeparti.

Derfor var vi også enige med regeringen i – og med statsministeren i særdeleshed – at sidstnævnte gang på gang i forbindelse med regeringskonferencen, der førte til Amsterdamtraktaten, fastslog, at de fire danske EU-forbehold skulle stå fast både før, under og efter regeringskonferencen.

Derfor var vi ærlig talt også lidt overraskede over, at statsministeren så relativt hurtigt efter folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten meldte positivt ud om en folkeafstemning i år 2001 og derved en ophævelse af ØMU-forbeholdet. Det faktum, at euroland bliver en realitet fra næste år, er for Kristeligt Folkeparti at se ikke noget selvstændigt argument for at søge forbeholdet ophævet. Det kan ikke være et mål i sig selv, at Danmark skal være med.

I mange år har EU-landene søgt at skabe holdbare politiske aftaler på det økonomiske og monetære område bl.a. gennem det europæiske monetære system. Gennemførelsen af det indre marked har imidlertid sat yderligere skub i samordningen af EU-landenes generelle økonomiske politik, og de gamle planer om en økonomisk og monetær union blev for alvor sat på skinner med Maastrichttraktaten, men altså med et dansk og et engelsk forbehold.

Erfaringerne fra bl.a. en række alvorlige valutakriser i 1990'erne har understreget betydningen af langsigtede juridisk bindende aftaler om samordning af EU-medlemslandenes generelle økonomiske politik og valutapolitik. En sådan aftale har Danmark nu fået med ØMU-landene, og Kristeligt Folkeparti er enig med regeringen i, at Danmark må søge en tæt tilknytning til samarbejdet mellem ØMU-landene for ikke mindst at beskytte kronen mod valuta-spekulation.

I den sammenhæng kan vi ikke agere frit svævende og uafhængig af, hvad andre gør. Nogle vil mene, at vi så lige så godt kan drage konsekvensen, ophæve forbeholdet og komme til at sidde med ved de borde, ved hvilke der træffes vigtige beslutninger med betydning for Danmarks økonomiske og monetære forhold.

Når Kristeligt Folkeparti ikke er parat til at gøre det i dag, skyldes det for det første, at vi

ikke nødtvungent sagde ja til de danske forbehold i forbindelse med folkeafstemningen i 1993, eftersom vi rent faktisk anbefalede vælgerne at stemme nej til Maastrichttraktaten i 1992, bl.a. på grund af planerne om en fælles mønt. Derfor var vi særdeles tilfredse med ØMU-forbeholdet i Edinburghafgørelsen.

For det andet er vi fortsat af den opfattelse, at ØMU-projektet er noget forceret, og at startdatoen den 1. januar 1999 for den fælles mønt er blevet et mål i sig selv, på trods af at de enkelte medlemslandes opfyldelse af konvergenskravene ikke virker lige overbevisende. Det er ellers en vigtig forudsætning for, at projektet skal lykkes.

For det tredje er det ikke så længe siden, at den danske debat om euroen mest gik på, om vi kunne beholde dronning Margrethe på i hvert fald den ene side af mønten. Senere har mange ladet sig overbevise om, at det er praktisk ikke at skulle have så mange forskellige mønter i lommen, når man rejser i Europa, men der er jo også mere alvorlige og betydningsfulde konsekvenser af og perspektiver i at tilslutte sig ØMU'en.

Debatten i dag har budt på den sædvanlige polarisering: Man tør ikke åbne sig for synspunkter fra modparten. Kristeligt Folkeparti ønsker imidlertid en mere fordomsfri og facetteret debat og håber, at især de to største partier vil bidrage til den, og også derfor kan vi stemme for den vedtagelse, regeringspartierne har formlået. Den går jo netop på behovet for at fastholde og videreføre en grundig og nuanceret debat om indholdet af eurosamarbejdet og konsekvenserne for bl.a. Danmark. Og Folketinget opfordrer regeringen til løbende at fremlægge oplysninger og vurderinger af eurosamarbejdsudviklingen, herunder belyse fordele og ulemper for Danmark ved forskellige former for tilknytning til eurosamarbejdet. Det stemmer vi med glæde for.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Allerførst vil jeg gerne takke for debatten her i dag, som jeg tager som en startdebat til en meget spændende udvikling, og jeg vil i min besvarelse lægge vægt på den vision, som jeg ser folde sig ud, og de særlige forhold, som jeg synes man kan uddrage for Danmark på nuværende tidspunkt.

Må jeg starte med at sige, at det forekommer mig temmelig indlysende – det skal også være mit svar til hr. Kristian Thulesen Dahl, til fru